

Ο ΧΟΡΟΣ ΤΟΥ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΟΥ 2006

Συνέχεια στη σελ. 4

Εκδρομές του Συλλόγου μας

Εκδρομή στον Αγ. Ιωάννη Ρώσο και Όσιο Δαβίδ

Ήταν να μην γίνει η αρχή... και μέσα σε ενάμιση μήνα από την πρώτη εκδρομή που οργάνωσε ο Πολιτιστικός Σύλλογος Ανδρονιάνων - Δένδρων, πραγματοποιήθηκε και τρίτη!

Έτσι στις 16/7/06 ημέρα Κυριακή στις 5:30 το πρωί αφήσαμε πίσω την καθημερινότητά μας και αναχωρήσαμε για Β. Εύβοια. Συγκεκριμένα για την εκκλησία του Αγ. Ιωάννη του Ρώσου στο Προκόπι και την Μονή του Οσίου Δαυίδ.

Αυτή τη φορά η παρέα μας ήταν μεγαλύτερη. Και σε πλήθος αλλά και σε ηλικία! Αποτελούνταν από 50 άτομα, μικρούς, μεγάλους και κάποιους «αρετά» μεγάλους, θα μπορούσα να πω, και αυτό είναι κάτι που μας χαροποίησε ιδιαίτερα και έδωσε στους νεότερους πολλά μηνύματα για τα περήφανα γηραιά του χωριού μας.

Συνέχεια στην σελ. 5

Εκδρομή στο Αττικό Ζωολογικό πάρκο στα Σπάτα

Στις 10/9/2006 πραγματοποιήθηκε η 4η εκδρομή του Συλλόγου μας γι' αυτό το καλοκαίρι.

Προορισμός ήταν το Αττικό Ζωολογικό πάρκο στα Σπάτα Αττικής.

Ήταν εξ ολοκλήρου αφιερωμένη στα παιδιά του χωριού μας. Ο τόπος και η ημερομηνία ήταν επιλογή των μητέρων των παιδιών, οι οποίες συνεργάστηκαν άριστα μεταξύ τους δηλώνοντας εγκαίρως τις συμμετοχές τους.

Υπεύθυνη εκ μέρους του Συλλόγου ήταν η κ. Ιουλία Μπελιά. Είναι το νεαρότε-

ρο μέλος του Δ.Σ. Επίσης ενεργό συμμετοχή τόσο στη διοργάνωση όσο και την ημέρα της εκδρομής είχε η κ. Φιλιά Καραστερίου.

Ξεκινήσαμε όπως πάντα πρωί από το κέντρο του χωριού.

Φτάνοντας στο Σείριο έγινε η απαραίτητη στάση για ένα καφέ για τους μεγάλους και η μεγάλη εξόρμηση των παιδιών στα καταστήματα με τα σχολικά είδη.

Στην υπόλοιπη διαδρομή η Ιουλία απασχόλησε τα παιδιά με εκπαιδευτικά

Συνέχεια στην σελ. 5

Φθινοπωρινά σχέδια...

Τέλος εποχής. Το καλοκαίρι μας εγκαταλείπει σιγά σιγά, αφήνοντας στη μνήμη και την ψυχή στιγμές χαλάρωσης, εικόνες της φύσης και της ανθρώπινης δράσης, που μας συντροφεύουν κατά τη διάρκεια και της επόμενης εποχής που εμφανίζεται δειλά - δειλά, του φθινοπώρου. Ο χρόνος, που το καλοκαίρι έχει μια ευρύτητα, έκταση και διάρκεια, με την είσοδο του φθινοπώρου αρχίζει να "συρρικνώνεται", να περιορίζεται. Εμείς οι άνθρωποι, τον σηματοδοτούμε διαφορετικά, γίνεται πιο επιτακτικός για μας αφού εντάσσουμε σ' αυτόν προγράμματα, σχέδια για την καινούργια χρονική περίοδο που ξεκινά. Κυρίως για τις οικογένειες με παιδιά, που έχουν μπροστά τους μια νέα σχολική περίοδο, ο καιρός του φθινοπώρου είναι προγραμματιστικός.

Μέσα στα πλαίσια αυτού του προγραμματισμού κινούνται κι άλλοι φορείς και ομάδες της κοινωνίας, όπως οι Δήμοι, οι Σύλλογοι, οι οργανώσεις, οι Ενώσεις και ομάδες κάθε είδους. Ο Προοδευτικός Σύλλογος του χωριού μας, έχοντας βάλει ως στόχο την πολιτιστική αναβάθμιση του τόπου και την άνοδο του πνευματικού επιπέδου των ανθρώπων και ιδιαίτερα των νέων, προχωρεί στην οργάνωση δραστηριοτήτων που θα αξιοποιήσουν δημιουργικά τον ελεύθερο χρόνο των ανθρώπων του χωριού.

Δίνεται έμφαση σε κοινωνικές ομάδες όπως είναι οι νέοι και τα παιδιά, οι γυναίκες, τα άτομα της τρίτης ηλικίας.

Οι πολιτιστικές δραστηριότητες του καλοκαιριού ήταν αρκετές και είχαν επιτυχία.

Όμως πρέπει να δώσουν τη θέση τους σε εκδηλώσεις και δραστηριότητες που θα έχουν μεγαλύτερη διάρκεια και μακροπρόθεσμους στόχους.

Ειδικότερα για τους νέους και τα παιδιά, θα πρέπει να γίνει ένας προγραμματισμός ώστε να δημιουργηθούν ομάδες - τμήματα δημιουργικής απασχόλησης, εκπαίδευσης, καλλιτεχνικής έκφρασης, αθλητισμού. Διατυπώθηκαν και συζητήθηκαν πολλές ιδέες τόσο από τα μέλη του Δ.Σ. του Συλλόγου όσο και από ενδιαφερόμενους γονείς για το είδος αυτών των δραστηριοτήτων.

Επικράτησαν οι προτάσεις για τη δημιουργία τμήματος πληροφορικής και παραδοσιακού χορού, για παιδιά και νέους. Ο Σύλλογος διαθέτει ένα χώρο ("Υδραυλικό") για τη διεξαγωγή των μαθημάτων αυτών αλλά προς το παρόν είναι ακατάλληλος, αφού εκεί θ' αρχίσουν οικοδομικές εργασίες για τη μετα-

τροπή του κτιρίου σε πολιτιστικό κέντρο. Αντ' αυτού ο χώρος του Δημοτικού σχολείου θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί, όπως άλλωστε έχει ξαναγίνει στο παρελθόν.

Τα μέλη του Δ.Σ. του Συλλόγου δραστηριοποιούνται προς αυτή την κατεύθυνση ώστε ν' αγοραστούν οι ηλεκτρονικοί υπολογιστές κι ό,τι άλλο υλικό χρειαστεί, να βρεθεί ο δάσκαλος που θα διδάξει ώστε τα παιδιά να εξοικειωθούν με τις νέες τεχνολογίες. Είναι πολύ σημαντικό να μνηθούν τα παιδιά στον κόσμο των υπολογιστών γιατί είναι γνωστό πλέον πόσο απαραίτητα εργαλεία είναι σε πολλά επαγγέλματα αλλά και γιατί η εποχή της πληροφόρησης και της επικοινωνίας, όπως είναι η σημερινή, απαιτεί ενεργούς πολίτες που πρέπει να έχουν πρόσβαση στη γνώση, στην ενημέρωση μέσω Η/Υ. Επιπλέον, η εκμάθηση χειρισμού ενός Η/Υ αποτελεί προετοιμασία και βοήθεια των παιδιών για το μάθημα της Πληροφορικής που διδάσκεται στα σχολεία.

Ένας άλλος τομέας της εκπαίδευσης των παιδιών που δε διδάσκεται πολύ στα σχολεία είναι οι παραδοσιακοί χοροί. Αποτελούν μια απ' τις ωραιότερες εκφράσεις του λαϊκού πολιτισμού.

Οι παραδοσιακοί χοροί συνόδευσαν παλαιότερα πολλές από τις εκδηλώσεις της ζωής των ανθρώπων της υπαίθρου (γάμους, πανηγύρια, γιορτές).

Ο σύλλογος είναι ήδη ευαισθητοποιημένος και ενδιαφέρεται ιδιαίτερα για τη διάσωση και διάδοση της πολιτιστικής μας κληρονομιάς.

Ιδιαίτερα σήμερα, έχουμε χρέος να προστατεύουμε την ελληνική παράδοση μια και υπάρχουν ποικίλες πολιτιστικές επιρροές και μπορεί να δημιουργήσουν πολιτιστική σύγχυση και αλλοτρίωση στο σύγχρονο άνθρωπο.

Γι' αυτό αλλά και για την αξιοποίηση του ελεύθερου χρόνου των νέων του χωριού μας, προχωρούμε και στη συγκρότηση χορευτικού τμήματος που θα λειτουργήσει στο χώρο του σχολείου.

Ελπίζω όλων αποτελεί να δηλώσουν συμμετοχή τα παιδιά του χωριού για να ξεκινήσουν τα μαθήματα αυτά. Μ' αυτό τον τρόπο συνεχίζεται η προσπάθεια του Δ.Σ. του Συλλόγου για προσφορά στον άνθρωπο των Ανδρονιάνων που ζει μόνιμα στο χωριό και αξίζει να μετέχει σ' όλα τα σύγχρονα πολιτιστικά αγαθά.

Το Δ.Σ.
 του Προοδευτικού Συλλόγου
 Ανδρονιάνων

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Παρακαλούνται οι συγχωριανοί μας αλλά και οι φίλοι του Συλλόγου μας να βοηθήσουν στην απόκτηση ηλεκτρονικών υπολογιστών που θα χρειαστούμε στο άμεσο μέλλον για την επιμόρφωση των παιδιών του χωριού μας. Πολλοί από εσάς ίσως να έχετε κάποιο Η/Υ σε διαθεσιμότητα που μπορείτε να μας τον προσφέρετε δωρεάν ή έναντι ενός μικρού ποσού. Όλοι μπορούμε να βοηθήσουμε ώστε τα παιδιά του χωριού μας να αποκτήσουν γνώσεις πάνω σ' αυτό τον τομέα. Σας ευχαριστούμε εκ των προτέρων.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου

Τα πανηγύρια του χωριού μας

Και φέτος η πανηγυρή πάρα πολύ ωραία και στο χωριό μας γιόρτασαν όλοι μαζί παρέα. Πρόεδρος και Συμβούλιο έβαλαν άλλη τάξη και από τα προηγούμενα πολλά είχαν αλλάξει.

Μπράβο σ' αυτούς που βοήθησαν κι εργάστηκαν σκληρά και έβαλαν τα πράγματα σε πιο καλή σειρά. Και όλοι μας οι χωριανοί εδώσαν το παρόν τους στηρίζοντας το Σύλλογο βοηθάνε το χωριό τους.

Οι υποψήφιοι Δήμαρχοι τιμήσαν το χωριό μας και ξαναεμφανίστηκαν και πάλι στο χωριό μας. Αυτούς δεν τους ενδιέφερε να πιούν και να χορέψουν την ευκαιρία βρήκανε ψήφους για να μαζέψουν.

Η κομπανία ακούραστα συνέχεια να παίζει κι οι υποψήφιοι πήγαιναν από τραπέζι σε τραπέζι. Ωσπου να γίνουν εκλογές θα έχουνε σκοτούρες στους διαδρόμους πέρναγαν κι έδιναν χαιρετούρες.

Ξέρετε αυτοί οι άνθρωποι πόσους μεπελάδες έχουν, αγώνες δρόμου κάνουνε εδώ κι εκεί να τρέχουν. Και η ομάδα του χωριού πολύ κόσμο μαζέψαν επήγαν με όρεξη, ήπιαν και χορέψαν.

Ο κόσμος διασκεδάσε και ήταν όλο κέφι κι η τραγουδίστρια κουινιστή εβάρανε το ντέφι. Πρέπει να συνεισφέρουμε, ο κόσμος να βοηθήσει, αν θέλουμε η ομάδα μας για να μεγαλοουργήσει.

Οι χωριανοί μας πήγαν κι εκεί να βοηθήσουν και την ομάδα του χωριού να την ενισχύσουν. Τα πανηγύρια τέλειωσαν και κάθε εσοχή, ο χειμώνας έφτασε και πάλι μοναχοί.

Γιάννης Καλαμπαλίκης-Σόλιγκας

Η εθνική του μπάσκετ στην Ιαπωνία

Λίγα στιχάκια έγραψα και γω για την ομάδα που τα παιδιά περήφανα δοξάσαν την Ελλάδα.

Αγωνιστήκανε σκληρά με πείσμα και μανία να παίξουνε στους τελικούς με την Ιαπωνία.

Είμαστε υπερήφανοι που φτάσατε ως εκεί και ριζάτε το γόητρο και στην Αμερική

Όλος ο κόσμος χάρηκε σε όλον τον πλανήτη γιατί μ' αυτά που κάνουνε μας έχουν μπει στη μύτη.

Της σπάσανε τον τσαμπουκά κι ο κόσμος το εχάρη που δεν την αφήσανε το κύπελλο να πάρει.

Ο κόσμος τα εθαύμασε αυτά τα παληκάρια μπροστά στους αμερικανούς φαινόντουσαν λιοντάρια.

Πέφταν βροχή τα τρίποντα και όλοι τάχαν χάσει η Εθνική ομάδα μας τόσο ψηλά να φτάσει.

Οι παίχτες μας που παίζανε είχανε τόση χάρη ο κόσμος τους εκοίταγε και τόχαμε καμάρι.

Σε όλη την υψήλιο κοιτούσαν με αγωνία κι ο ύμνος μας ακούστηκε μες στην Ιαπωνία.

Παιδιά είσατε νικητές εκεί πούχετε φτάσει και όποιος παίζει σίγουρα κερδίζει και θα χάσει.

Γιάννης Καλαμπαλίκης - Σόλιγκας

«Η ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΑΝΔΡΟΝΙΩΝ»

ΔΙΜΗΝΑΙΑ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΣ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
ΑΝΔΡΟΝΙΩΝ ΕΥΒΟΙΑΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ:
ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΝΔΡΟΝΙΩΝ ΕΥΒΟΙΑΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:
(σύμφωνα με τον νόμο)
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΧΡΥΣΑΓΗΣ
Πρόεδρος

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ ΥΛΗΣ:
Δημήτρης Λύκος
Γιάννης Παπαζαχαρίου
Δημήτρης Χρυσάγης

Ηλεκτρονική σχεδίαση - Στοιχειοθεσία - Εκτύπωση:
Καρπούζη Αριστεά & Υιοί Ο.Ε.
Θεοδοσίου 23 & Ελλησπόντου Ιλίου
Τηλ: 210 2619003 Fax: 210 2619696
e-mail: karrouzi@otenet.gr

Παιδικές Αναμνήσεις

Από αριστερά προς τα δεξιά: Πίσω σειρά Ρούλα Νάνου - Σαρλή, Ελένη Χρυσάγη - Λάλα, Φίλη Κοντού - Μάκη, Σταυρούλα Καλαμπαλίκη, Ελένη Καλαμπαλίκη, Αγγελική Καλαρά - Ευθυμίου. Εμπρός σειρά Αγγελική Χρυσάγη - Βάρκα, Δημήτριος Χρυσάγης, Σούλα Λύκου - Κούψη, Μαρία Λαγού. Το μικρό παιδάκι Λίτσα Καλαμπαλίκη - Αή. Από το αρχείο του Μπαρμπαγιάννη του Καλαμπαλίκη τον ευχαριστούμε πολύ

Ένας ξενιτεμένος στο χωριό μας

Ο Νίκος Χρυσάγης (Πύθος) το καλοκαίρι βρισκόταν στο χωριό μας.

Ο Νίκος είναι γιός του Βαρελά, του μπάμπα Βέλιου όπως τον λέγαμε και ζει στην Αυστραλία.

Είναι ένας ξενιτεμένος που νοσταλγεί την Ελλάδα. Νοσταλγεί και ονειρεύεται το χωριό του, τους συγχωριανούς του και φίλους του.

Όπως έλεγε: «Ηρθα μωρέ, ήρθα να δω τους φίλους μου. Μπορώ να ξεχάσω το φίλο μου τον Γιάννη τον Σόλιγκα; το φίλο μου το Γιώργη από δω, κι' έδειξε με το χέρι του το Γιώργη το Νικολιά. Το Νάσο το Μπομπό αν και αυτός είναι Αυστραλός μωρέ. Ετσι τον ένιωθε το Νάσο το Μπομπό επειδή είχε πάει στην Αυστραλία.

Μίλαγε ώρες ατέλειωτες στο καφενείο απολαμβανοντας το καφεδάκι του και τα μάτια έλαμπαν από χαρά, και δεν ήθελε να τον διακόψει κανείς όταν μιλούσε.

Ρωτούσε για τους φίλους του που δεν είχε συναντήσει, και για τον καθένα είχε μία ιστορία, είχε κάτι να θυμηθεί.

Εδειχνε να είχε ξεχάσει την Αυστραλία, και ζούσε τις δικές του μοναδικές στιγμές που είχε ζήσει σαν παιδί.

Περιτριγυρισμένος από τους φίλους του μιλούσε ασταμάτητα σαν να έλεγε «αφήστε να τα πω, η μέρα που θα φύγω πλησιάζει. Δεν προλαβαίνω». Και τα δυνατά γέλια τραβούσαν την προσοχή των συγχωριανών του από τα διπλανά τραπέζια.

Όταν του είπαν ότι στο διπλανό τραπέζι είναι ο Πρόεδρος του Συλλόγου σταμάτησε τη συζήτηση και λέει «Ποιος είναι μωρέ» του απαντάω εγώ. Μου δίνει το χέρι και αρχίζει να μου τα ψέλνει.

Αξίζει να σας πω την ιστορία που μου είπε στη συνέχεια!

«Μόλις πάτησα το πόδι μου στην Αθήνα πήρα TAXI και πήγα στα γραφεία του Συλλόγου.

Δεν βρήκα κανένα. Περίμενα γύρω στις δύο ώρες. Ήθελα να δω κάποιο από τα μέλη. Τίποτα τζάμπα ο κόπος».

Ξέχασες, του απάντησα πως και εμείς κάνουμε διακοπές όπως κι εσύ.

Τότε θυμήθηκα τον κ. Γιώργη Νάνο που μου είχε πει κάποτε. Δημήτρη γνωρίζεις τι σημαίνει η εφημερίδα του χωριού μας για τους ξενιτεμένους μας; Έχεις δει ποτέ επιστολή συγχωριανού μας δακρύβρεχτη; Και μου είχε μιλήσει για μια επιστολή του Περικλή του Μπομπού και άλλων.

Νόμιζα τότε πως είχε λίγο υπερβάλει.

Τώρα είμαι σίγουρος πως έτσι είναι. Η εφημερίδα μας είναι ένας κρίκος που συνδέει τους ξενιτεμένους μας με το χωριό.

Τους ζωνταντεύει μνήμες και τους συγκινεί.

Αυτή η συγκίνηση οδήγησε και το Νίκο του Χρυσάγη (Πύθο) στα γραφεία του Συλλόγου.

Τη συζήτηση που δεν μπορέσαμε να κάνουμε στην Αθήνα λόγω της απουσίας μου, την κάναμε στο χωριό, ανάμεσα σε συγχωριανούς και φίλους.

Και με την ευκαιρία που μου δόθηκε του έκανα

μερικές ερωτήσεις για τη ζωή του.

Ερ: Πόσων χρονών έφυγες από το χωριό;

Απ: Δέκα έξι, μου λέει και αναστενάζει, τότε τα χρόνια τα δύσκολα.

Ερωτ: Πως βλέπεις το χωριό μας σήμερα; Έχει αλλάξει κάτι;

Απ: Όχι μόνο το χωριό, όλη η Ελλάδα άλλαξε.

Και συνεχίζει γελώντας.

Μόνο που πρέπει να φέρετε παπά. Χωρίς παπά χωριό δεν γίνεται. Εμείς πιο λίγα άτομα και έχουμε δυο τσιπαδάδες.

Ερ: Τα παιδιά σας νιώθουν την επιθυμία να έρθουν στο χωριό;

Απ: Ναι, και έχουν έρθει βέβαια. Ο γιός μου ο Χρήστος και η Ελένη έχουν έρθει.

Ερ: Όταν με το καλό γυρίσετε στην Αυστραλία τι θα πείτε στα παιδιά σας και στα εγγόνια σας;

Απάντηση: Θα τους πω ότι το χωριό μου προόδευσε και θέλω να γυρίσω πίσω.

Ερ: Μόνος θα έρθεις στην Ελλάδα;

Απ: Ναι και για να γελάσετε σας λέω το εξής: Όλοι οι δικοί μου φοβόντουσαν μήπως και δεν γυρίσω πίσω και χρησιμοποιούσαν κάθε τι για να μην φύγω. Τα

εγγόνια μου μου έλεγαν: Άσε παπού πας αργότερα, άλλη φορά.

Η απάντησή μου ήταν: ό,τι και να πείτε εγώ θα πάω.

Ερ: Όταν γυρίσετε, τι θα τους πείτε για το χωριό;

Απ: Λίγα λόγια. Έχει καθαρό αέρα και φίλους που σ' αγαπούν.

Ερ: Τα παιδιά σας μιλούν τα Ελληνικά; Κι αν δεν μιλούν ποιος φταίει;

Απ: (αναστενάζει) Εγώ και η γυναίκα μου φταίμε. Η γυναίκα περισσότερο γιατί ενώ είχαμε συμφωνήσει να μιλάμε Ελληνικά δεν κράτησε τη συμφωνία.

Μόνο η κόρη η Ελένη που είναι δασκάλα μιλάει λίγο και γράφει επίσης.

Έχει καταλάβει το λάθος τους κάτι είναι κι' αυτό.

Να είσαι καλά Νίκο Χρυσάγη και δώσε χαιρετίσματα σ' όλους τους Έλληνες της Αυστραλίας.

Δ. Χρυσάγης

Κοινωνικά

Γεννήσεις

• Στις 25/7/2006 ο Νίκος και η Αγγελική Λύκου απέκτησαν το τρίτο τους παιδί ένα χαριτωμένο κοριτσάκι.

Γάμοι

• Στις 22/7/2006 ώρα 8 στο Ναό των Εισοδίων της Θεοτόκου στους Ανδρονιάνους ενώθηκαν με τα ιερά δεσμά του γάμου ο Παπαρθανίτης Μανώλης και η Μπελιά Παναγιώτα.

• Στις 29/7/2006 ώρα 8 στο Ιερό Ναό του Αγίου Ιωάννου του Θεολόγου στα Δένδρα έγινε ο γάμος του Γιάννη Δήμου και της Αθανασίας Δήμου.

• Στις 23/9/2006 ώρα 7 μ.μ. στο Ιερό Ναό Εισοδίων της Θεοτόκου στους Ανδρονιάνους έγινε ο γάμος του Σταύρου Πόγκα και της Δήμητρας Νικολιά.

Θάνατοι

• Στις 31/8/2006 απεβίωσε η Ταμβάκου Ειρήνη σύζυγος Χαραλάμπου ετών 88.

Επιτυχόντες

σε ΑΕΙ και ΤΕΙ

- Κούσουλα Δήμητρα Επιστ. Φυσ. Αγωγής και Αθλητισμού Θεσ/νίκης (Σέρρες).
- Κούσουλα Μαρία Λογιστικής Σερρών.
- Σωκράτης Σπανός Επιστ. Φυσ. Αγωγής και Αθλητισμού Θεσ/νίκης (Σέρρες).
- Εμμανουέλα Σπανού Διοίκηση Επιχ/σεων Χαλκίδας.
- Αγγελική Μπελιά Ναυτιλιακών Σπουδών Πειραιά.
- Γιώργος Νικολιάς, Γεωπονικό Τροφίμων Θεσ/νίκης.
- Θανάσης Ταμβάκης Ηλεκτρολόγων Λάρισας.
- Κώστας Καραμούζης Πληροφορικής Πειραιά.
- Τριαντάφυλλος Καραμούζης Μαθηματικό Σάμου.
- Μαριέτα Σαρρή Βιολογικό Πάτρας.
- Ελένη Καλαμπαλίκη (Μανταλού) Νοσηλευτική Αθήνας.
- Μαρία Ψαριανού Τηλεπικοινωνιακών Συστημάτων και δικτύων Μεσολογγίου.
- Δημήτρης Θεοφίλου Φυσικό - Χημικό Πάτρας.

Αναμνήσεις

Μπροστά από αριστερά: Γεώργιος Π. Νικολιάς, Αικατερίνη Π. Νικολιά, Μαρία Κ. Παντελάρου, Καλλιόπη Β. Θεοδώρου.

Πίσω από αριστερά: Πέπας Γ. Νικολιάς, Γεώργιος Νικολιάς (Γκιζελής).

Φωτογραφικό αρχείο: Πέπας Νικολιάς

Το έθιμο του στιφάδου

Από που «έρχεται» ιστορικά το έθιμο της παρασκευής και της διανομής του στιφάδου στις 15 Αυγούστου, στον Οξύλιθο, στην Ποταμιά, στους Καλημεριάνους και, παλιότερα, στην Κύμη;

Πριν ερευνήσουμε ιστορικά το θέμα μας, ας δούμε μερικά χρήσιμα για την πραγμάτευση του, πληροφοροσκοπικά στοιχεία.

Το στιφάδο της 15ης Αυγούστου είναι έδεσμα που παρασκευάζεται με συλλογική δουλειά σχετικά μεγάλου αριθμού πιστών και καταναλώνεται σε κοινή «τράπεζα» ανήμερα της Κοίμησης της Παναγίας, αφού προηγηθεί η «ευλογία» του από τον Μητροπολίτη ή άλλο ανώτερο κληρικό.

Για την παρασκευή του χρησιμοποιούνται ως βασικά υλικά το βοδινό κρέας, τα κρεμμύδια, η ντομάτα και το ελαιόλαδο, ενώ χρησιμοποιούνται και πλήθος από αρωματικά φυτά και μπαχαρικά όπως δάφνη (βάγι), ρίγανη, σκόρδο, πιπέρι, μπαχάρι, κύμινο, μοσχοκάρυδο. Επίσης αλάτι και ξύδι.

Πότε ξεκίνησε αυτό το έθιμο στην περιοχή μας δεν το γνωρίζουμε. Η παράδοση μας λέει ότι έχει ιστορία αιώνων, χωρίς όμως αυτή η πληροφορία να πρέπει να θεωρηθεί οπωσδήποτε ακριβής.

Ούτε η ιταλικής προέλευσης λέξη «στιφάδο» μας βοηθάει σε αυτό το σημείο, αφού με την ίδια σημασία είναι γνωστή σε πολλές περιοχές της Ελλάδας.

Η χρησιμοποίηση πάντως της ντομάτας, ενός φυτού που ήρθε στην Ευρώπη από την Αμερική τον 16ο αιώνα, ως βασικού υλικού για την παρασκευή του, μας προσανατολίζει στο ότι το έδεσμα, τουλάχιστον στη μορφή που το ξέρουμε, παρασκευάστηκε για πρώτη φορά μέσα στην Τουρκοκρατία. Στο ίδιο συμπέρασμα μας οδηγεί και η χρησιμοποίηση στο μίγμα των διάφορων μπαχαρικών της Ανατολής, που μόνο μετά τον 18ο αιώνα, έγιναν είδη (σχετικά) πλατιάς κατανάλωσης στην Ελλάδα.

Ας επιμεινουμε λίγο στο θέμα των συστατικών του στιφάδου. Δεχόμαστε ότι αυτά δεν προέκυψαν ούτε τυχαία, ούτε χάρη της γευστικής του ισορροπίας (που όμως πράγματι είναι θαυμαστή), τουλάχιστον σε ό,τι αφορά (σ)τα βασικά του συστατικά.

Πρώτα - πρώτα το βοδινό κρέας. Είναι χαρακτηριστικό ότι οι τρεις μεγαλύτερες γιορτές των Ελλήνων Ορθοδόξων, τα Χριστούγεννα, το Πάσχα και η Κοίμηση της Θεοτόκου συνδέονται με την κατανάλωση τριών διαφορετικών ειδών κρέατος: τα Χριστούγεννα με το χοιρινό κρέας (λουκάνικα κλπ), το Πάσχα με το αρνίσιο ή το κατσικίσιο και η Κοίμηση με το βοδινό. Αυτή η «ρύθμιση» έχει σε ένα πρώτο επίπεδο να κάνει και με το τι απαιτεί διατροφικά η κάθε εποχή: παχύ και με πολλές θερμίδες κρέας ο Χειμώνας, ημίπαχο κρέας η Άνοιξη και άπαχο το Καλοκαίρι. Πιθανότατα όμως να υπάρχουν και κάποιοι κρυφοί θρησκευτικοί συμβολισμοί πίσω από αυτήν την κατανομή. Ετσι το θέμα της σχέσης της γιορτής της Κοίμησης με την κατανάλωση ειδικά βοδινού κρέατος, θα το επανεξετάσουμε λίγο πιο κάτω.

Συμβολική θα μπορούσαμε να θεωρήσουμε ότι ήταν αρχικά και η παρουσία δύο άλλων βασικών στο έδεσμα συστατικών, του κρεμμυδιού και της ντομάτας. Το κρεμμύδι λόγω της δακρύρροιας που το καθάρισμά του προκαλεί, μπορεί να συνδεθεί έμμεσα με το συμβολικό νόημα της κοίμησης, δηλαδή το θάνατο. Η δε ντομάτα πιθανόν να συνδέθηκε από κάποιους πιστούς (κι όχι βέβαια από την ίδια την Εκκλησία) έμμεσα με το θάνατο, λόγω του κόκκινου χρώματος που προσδίδει στο ζωμό των φαγητών, κάνοντας τον να φαίνεται σαν αίμα*. Η οπτική αίσθηση άλλωστε της κόκκινης σάλτσας, καθημερινή και κοινότατη σήμερα, θα πρέπει να υποθέσουμε ότι εντυπωσίαζε τους ανθρώπους που μέχρι να κάνει την εμφάνισή της η ντομάτα (μετά τον 16ο όπως είπαμε αιώνα), δεν μπορούσαν να την έχουν από κανένα άλλο υλικό της παραδοσιακής κουζίνας τους. Το κόκκινο κρασί, αναλώσιμο βέβαια μόνο ως ποτό, είχε από τα αρχαία χρόνια αυτή τη συμβολική σημασία.

Το βόδι τώρα, σύμφωνα με το «Λεξικό των Συμβόλων» του Juan-Eduardo Cirlot συμβόλιζε για τους αρχαίους Έλληνες και τους Ρωμαίους, τη γεωργία ως δραστηριότητα. Αργότερα ως σύμβολο, είχε την έννοια της υποταγής, της υπομονής και της αυτοθυσίας.

Θυσίες βοδιών στην αρχαία Ελλάδα προς τιμήν της θεάς της γεωργίας Δήμητρας, δεν μας είναι γνωστές. Τέτοιες όμως θυσίες είναι παραδεκτό ότι γίνονταν προς τιμήν της αιγυπτιακής θεάς Ισιδος που όπως είναι γνωστό τα ελληνιστικά χρόνια εισήχθη και στην Ελλάδα.

Ο Ηρόδοτος μάλιστα την ταυτίζει με τη Δήμητρα, θα πρέπει δε εδώ να αναφερθεί ότι ναός της

Ισιδος υπήρχε στην Ερέτρια, πράγμα που σημαίνει ότι η θεά λατρευόταν πιθανότατα και σε ολόκληρη την Ερετρική, στην οποία θεωρούμε ότι ανήκε και η περιοχή της Κύμης.

Ίσως θα πρέπει να συνδέσουμε το τοπωνύμιο της ρωμαϊκής εποχής «Βοός αυλή», που σε παλαιότερη εργασία μας είχαμε αποπειραθεί να τοποθετήσουμε στην περιοχή μας, με την ελληνιστική λατρεία της Ισιδος: στο σπήλαιο αυτό, που σύμφωνα με το Στράβωνα βρίσκεται στην ανατολική ακτή της Εύβοιας, η Ιώ, την οποία οι Έλληνες ταύτιζαν με την Ισιδα, είχε γεννήσει τον Έπαφο, ένα θεό με μορφή βοδιού. Μορφή αγελάδας εξάλλου είχε και η ίδια η Ιώ, καθώς την είχε μεταμορφώσει σε αγελάδα, σύμφωνα με την μυθολογία, η Ήρα, για να την εκδικηθεί επειδή συνουσιάστηκε με το Δία.

Όμως και η ίδια η ανθρωπολογική λογική της εθιμικής θυσίας, μας οδηγεί στην υπόθεση ότι θυσίες βοδιών γίνονταν στην Εύβοια από τα αρχαία χρόνια: το ίδιο το όνομα του νησιού συνδέεται με την παραγωγή βοοειδών, έστω και αν θεωρήσουμε ότι η ονομασία «εύβοια» δεν συνδέεται απευθείας με τη λέξη «βους» αλλά σημαίνει απλώς την περιοχή που έχει τις κατάλληλες βοσκές για εκτροφή βοδιών.

Βέβαια η εορτή της Κοίμησης της Θεοτόκου μπήκε στο χριστιανικό εορτολόγιο πολύ αργότερα, την εποχή που αυτοκράτορας του Βυζαντίου ήταν ο Μαυρίκιος (582-602).

Μάλιστα σύμφωνα με τον καθηγητή του Πανεπιστημίου της Θεσσαλίας Δημήτρη Κυρτάτα, ο Μαυρίκιος για να καθιερώσει την εορτή, στηρίχτηκε σε σχετική παράδοση που αναφέρεται σε κάποιο απόκρυφο κείμενο, το «Λόγος εις την Κοίμησην της Θεοτόκου». Το κείμενο αποδίδεται στον Ιωάννη το Θεολόγο και σε αυτό μνημονεύεται η μετάσταση της Μαρίας.

Όπως και να έχει το θέμα των καταβολών του εθίμου, το γεγονός ότι τα ζώα που σφάζονται σήμερα κατά την τέλεσή του στην περιοχή της Κύμης είναι προσφορές των πιστών (είτε απευθείας - ως τάματα - είτε αγορασμένα με εράνους και συνεισφορές), αποδεικνύει ότι η ουσιαστική διάσταση του εθίμου είναι η θυσία.

Με αυτό το πνεύμα άλλωστε αναφέρθηκαν στο θέμα οι πρώτοι λαογράφοι. Ετσι στο περιοδικό «Λαογραφία» του 1911, διαβάζουμε:

«Μεγαλοπρεπέστερα δ' όμως είναι η θυσία βοών εν Κύμη. Και ενταύθα είναι ναός της Θεοτόκου [όπως στη Λίμνη], ης η μνημη εορτάζεται τη 15 Αυγούστου».

Ολίγον προ της εορτής προκαλούνται υπό του δημάρχου και άλλων προκρίτων έρανοι των πανταχού Κυμαίων και των πέριξ χωρικών, οίτινες ανέρχονται εις αρκετόν ποσόν. Δια τούτον αγοράζονται 10-15 βόες παχύτατοι και ευτραφέστατοι, οίτινες την παραμονήν παρουσιάζονται την αυτήν δ' ημέραν ιερείς περιέρχονται την κώμην συνάγοντες εράνους των κατοίκων εις ξύλα, κρόμμυα, έλαιον και σκόρδα, άτινα θα χρησιμεύσωσι δια την παρασκευήν του στιφάδου.

Τα κοράσια της κώμης προθύμως παρέχουσι την βοήθειαν αυτών εις τας-μαγειρικές εργασίας, προ δε της λειτουργίας επί εκατόν και ενός λεβήτων βράζουσι τα τεμάχια των θυμάτων ο αριθμός των βοών είναι αληθώς ποικίλος, αλλ' ο των λεβήτων απολύτως ακριβής, θεωρουμένου απαισίου του μείζονος ή ελάσσονος αριθμού.

Μετά δε το τέλος της λειτουργίας παρατίθεται ως και εν Λίμνη κοινή τράπεζα παρακαθημένων συνήθως άνω των πεντακισχιλίων δαιτυμόνων.

Ατυχώς μακρά επιστημονικών κεντρών βιούντες και μη έχοντες επαρκή χρόνον, ίνα μεταβαίνοντες επί τόπου συμπληρώσωμεν την μελέτην ημών βαθύτερον, εξετάζοντες και συμπληρούντες τα γινόμενα, επιφυλασσόμεθα εις άλλοτε πολλά τοιαύτα παραβάλλοντες να περιλάβομεν ό,τι κοινόν.

Μ. Α. Δεκάζος
Γυμνασιάρχης
Από το Περιοδικό Άστερος
του Μιχάλη Ποντίκη

Δυστυχώς το έθιμο, εδώ και πολλά χρόνια (ήταν το 1938 η τελευταία χρονιά που προσφέρθηκε το στιφάδο σε κοινή τράπεζα), έχει πάψει να τηρείται στην Κύμη. Συνεχίζεται όμως κατά πατροπαράδοτα στον Οξύλιθο, στους Καλημεριάνους και στην Ποταμιά. Η μεγάλη ανταπόκριση του κόσμου καθώς και η πρόθυμη συμμετοχή εθελοντών στις απαιτούμενες εργασίες, δείχνουν ότι θα εξαλοκουθήσει να γίνεται με συνέπεια και κατά τις επόμενες, τουλάχιστον, δεκαετίες.

Ο ΧΟΡΟΣ ΤΟΥ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΟΥ 2006

Έχει καθιερωθεί πια εδώ και πολλά χρόνια ο χορός αυτός.

Κάθε χρόνο στις 15 Αυγούστου ή εκεί κοντά σ' αυτή την ημερομηνία πραγματοποιείται ο καλοκαιρινός μας χορός.

Σκοπός του Συλλόγου μας είναι το αντάμωμα των συγχωριανών μας, αυτών που ζουν μόνιμα στο χωριό, μ' αυτούς που ζουν στην Αθήνα, στη Χαλκίδα, κι όχι μόνο, ακόμα και στο εξωτερικό. Γι' αυτό και γίνεται γύρω στη γιορτή του Δεκαπενταύγουστου που το χωριό μας σφύζει από κόσμο.

Ένας άλλος στόχος είναι και η οικονομική ενίσχυση του Συλλόγου μας που είναι απαραίτητη για τις περαιτέρω δραστηριότητές του. Και είναι πολλές και ελπίζουμε στο μέλλον να είναι περισσότερες με την βοήθειά σας.

Έτσι λοιπόν **και φέτος έγινε ένας ακόμα πετυχημένος χορός**, με σύμμαχο την εμπειρία κάθε χρόνο και καλύτερος, και όταν λέμε επιτυχημένος δεν εννοούμε ότι είχε περισσότερο οικονομικό όφελος αλλά γιατί τα παράπονα εάν δεν μηδενίστηκαν

έγιναν λιγότερα.

Τα συγχαρητήρια που εισπράξαμε άπειρα, είμασταν όλοι εκεί όπως είπε ο Πρόεδρος του Συλλόγου σε μια σύντομη ομιλία του. Και ήταν ακριβώς έτσι. Άλλοι ήρθαν επίτηδες για το χορό μας από την Αθήνα. Τους ευχαριστούμε.

Κι' αυτούς που δεν μπόρεσαν να έρθουν ο καθένας για δικούς του λόγους τους στέλνουμε μια ευχή.

Να είναι καλά και του χρόνου να είναι κοντά μας. **Γιατί ο Σύλλογος δεν είναι πρόσωπα, είναι ιδέα και έχει μια μεγάλη αγκαλιά που μας χωράει όλους.**

Η επιτυχία του φετινού μας χορού οφείλεται στο άψογο σέρβις και στην εργατικότητα που έδειξαν όλα τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου.

Ένα σημαντικό ρόλο έπαιξε και η καλή διαφήμιση από το ραδιοφωνικό σταθμό του Βιτάλου και η προθυμία που έδειξαν πολλοί συγχωριανοί μας να βοηθήσουν.

Ευχαριστούμε: Τον Πρόεδρο του Τοπικού Συμβουλίου **Βαγγέλη Βαρλάμο** για τη

βοήθεια που μας προσέφερε.

• **Το Βαγγέλη Μπαρούμη** που έκλεισε για άλλη μία φορά ακόμη την ψησταριά του εκείνο το βράδυ.

• **Τους Νίκο και Γιώργο Κώτση** που και αυτοί κράτησαν την καφετέριά τους κλειστή.

• **Το Γιώργο Μπελιά** που μας διέθεσε το κρεπωλείο του για τη συσκευασία των ψητών.

• **Το κατάστημα του Βαγγέλη Γλυκού από την Πλατάνα** που μας προσέφερε τα εμφιαλωμένα νερά που πωλήθηκαν εκείνο το βράδυ.

• **Την Άννα Μπελιά συζ. Ευαγγέλου** που μας έδωσε τα ψυφεία για το πάγωμα των αναψυκτικών.

• **Τη Μίνα Σπύρου, τον Σταύρο και την Ελένη Δήμου** που ήταν κοντά μας όποτε τους είχαμε ανάγκη.

Την ομάδα των γυναικών που βοήθησαν στα κρέατα, στις σαλάτες, στο στρώσιμο των τραπεζιών:

Βάσω Μπελιά, Σούλα Τσιβακούδη,

Μαρία και Σταυρούλα Θεοφιλοπούλου, Μαρία Χρυσάγη, Άννα Παπαζαχαρίου, Ελένη Καρδάση καθώς και τη μικρή μας φίλη **Κατερίνα Μπαρούμη** του Γιώργου και της Αγγελικής.

Τον χορό μας τίμησαν με την παρουσία τους ο Δήμαρχος Κύμης κ. Δημήτρης Θωμάς, οι υποψήφιοι δήμαρχοι κύριοι **Βλαχογιάννης Κωνσταντίνος και Δημήτριος Λύκος**, επίσης ο Νομαρχιακός Σύμβουλος **Νίκος Νικολιάς** ο Αντιδήμαρχος **Βελισσάριος Χρυσάγης**, ο Πρόεδρος του Τοπικού Συμβουλίου **Βαγγ. Βαρλάμος** οι Δημοτικοί Σύμβουλοι **Κώστας Τσιγκλίδης, Αντώνης Δεμερούτης, η Πρόεδρος του Δ. Δ. Πύργου Βικτωρία Ρούπα** και ο Πρόεδρος της ποδοσφαιρικής ομάδας του χωριού μας **Τάσος Ταμβάκης**.

Χρόνια πολλά - χρόνια καλά σε όλους. Μια ευχή βγαλμένη μέσα από την καρδιά όλων των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου.

Του χρόνου να είμαστε πάλι όλοι μαζί.

Δ.Σ.

Τους το χρωστάγαμε

Στα Δένδρα οι μικροί μας φίλοι έχουν κούνιες. Εκεί στο δημοτικό σχολείο των Δένδρων την θέση των βάτων πήραν οι τραμπάλες, οι κούνιες και μια

τετραθέσια οβούρα, καθώς και δύο παγκάκια.

Μια γωνίτσα όμορφη στο δεξιό μέρος του σχολείου. Θα γίνει όμορφότερη στο μέλλον, το υποσχόμαστε.

Είναι μια προσφορά του Συλλόγου μας στους μικρούς και μεγάλους φίλους μας των Δένδρων.

Για την αγορά και την τοποθέτηση όλων αυτών δαπανήθηκε το ποσό των 2.000 ευρώ περίπου.

Μικρό και ασήμαντο το ποσό αυτό μπροστά στην ικανοποίηση των παιδιών μας.

Θα ακολουθήσουν κι άλλες τέτοιες δραστηριότητες. Ανάλογα με την οικονομική δυνατότητά μας, που βασίζεται στη συνεισφορά των συνδρομητών μας.

Αξιζει να αναφερθεί πως η ιδέα για να γίνει αυτή η παιδική χαρά ήταν του Αλέκου Μπελιά.

Θα θέλαμε πολύ οι νέοι του χωριού μας να έχουν

τέτοιες ανησυχίες και να μας κάνουν προτάσεις.

Δ.Σ.

Εκδρομή στον Αγ. Ιωάννη Ρώσο και Όσιο Δαβίδ

Συνέχεια από την σελ. 1

Τα ταξίδια μακρύ αλλά ευχάριστο. Τα πρωινά πηγαδάκια ήρθε να διακόψει ευχάριστα η κ. **Τζαβέλα Ζαχαρούλα** δίνοντάς μας πολλές πληροφορίες για τους τόπους που θα επισκεφτούμε.

Η πρώτη στάση ήταν στην Εκκλησία του Αγ. Ιωάννη του Ρώσου. Την ώρα που φτάσαμε είχε ακόμη θεία λειτουργία.

Με ευλάβεια προσκυνήσαμε, παρακολουθήσαμε τη λειτουργία, κάποιος έλαβαν την θεία κοινωνία και η ώρα για την αναχώρησή μας από τον μεγαλοπρεπή ναό έφτασε.

Επόμενος σταθμός η **Μονή του Οσίου Δαυίδ**. Η Μονή βρίσκεται χτισμένη σε ένα πανέμορφο τοπίο γεμάτο πεύκα και γάργαρα νερά και στο προαύλιο της βρίσκεται ένα μικρό ξωκλήσι γεμάτο σπάνιες τοιχογραφίες. Αφού προσκυνήσαμε, αφεθήκαμε στην ευγενική φιλοξενία των καλόγερων της Μονής. Η γαλήνη της Μονής μας παρέσυρε και χωρίς να το καταλάβουμε ήρθε η ώρα για την τελευταία στάση του ταξιδιού μας. Κατηφορίσαμε λοιπόν, προς την παραθαλάσσια Λίμνη όπου και πραγματοποιήθηκε το μεσημεριανό μας γεύμα.

Το ταξίδι της επιστροφής το έκαναν πιο ευχάριστο οι μικροί της παρέας μας με τα ανεκδοτά τους, τα τραγουδία, η κ. **Τζαβέλα Ζαχαρούλα** με τις γνώσεις της, αλλά και τα σχόλια - πειράγματα που προκάλεσαν τα δώρα της λαχειοφόρου που πραγματοποιήθηκε με σκοπό τη συγκέντρωση χρημάτων για τη δημιουργία παιδικής χαράς στα Δέντρα.

Ετσι ολοκληρώθηκε επιτυχώς και αυτή η εκδρομή, γεμίζοντας τους συγχωριανούς μας με καινούργιες εικόνες και εμπειρίες.

Να είστε σίγουροι ότι η επόμενη εκδρομή δεν θα αργήσει να έρθει...

Ιουλίττα Μπελιά

Εκδρομή στο Αττικό Ζωολογικό πάρκο στα Σπάτα

Συνέχεια από την σελ. 1

και ψυχαγωγικά παιχνίδια και με την γνώση και την πείρα που έχει από τη θητεία της στο Σώμα Ελλήνων Προσκόπων τα ενθουσίασε.

Σ' αυτό το διάστημα βρήκαν την ευκαιρία οι μητέρες να χαλαρώσουν και να συζητήσουν μεταξύ τους.

Κάποια στιγμή φτάσαμε στον προορισμό μας.

Στην είσοδο μας περίμενε η Ξεναγός του πάρκου.

Η βόλτα μας μέσα στο πάρκο κράτησε περίπου δύο ώρες.

Μικροί και μεγάλοι είδαμε και ακούσαμε πολλά ενδιαφέροντα πράγματα.

Τα παιδιά εντυπωσιάστηκαν, είδαν σπάνια ζώα, ζώα που απειλούνται από εξαφάνιση, πουλιά, ερπετά που τα εβλεπαν μόνο σε ντοκιμαντέρ της τηλεόρασης.

Η Ξεναγήση ήταν άριστη και λεπτομερής.

Ακολούθησαν αναμνηστικές φωτογραφίες.

Μετά από όλα αυτά κατευθυνθήκαμε προς την Παιανία. Σταματήσαμε σε μια ταβέρνα με ωραίο φαγητό, γρήγορη εξυπηρέτηση, και κούνιες στο προαύλιο που έδωσαν την ευκαιρία στα παιδιά να παίξουν.

Στις 5 μ.μ. Ξεκίνησε το ταξίδι της επιστροφής, το οποίο κύλησε στο ίδιο κλίμα.

Εκ μέρους του Συλλόγου μοιράστηκαν στα παιδιά, μικρά αναμνηστικά δωράκια με τις ευχές για μια καλή και δημιουργική σχολική χρονιά.

Από αυτή την εκδρομή η οποία έγινε με το λεωφορείο του Δήμου Κύμης ο Σύλλογος δεν είχε κανένα οικονομικό κέρδος. Το κέρδος μας ήταν τα χαρούμενα και γελαστά πρόσωπα των παιδιών μας.

Κείμενα - Φωτογραφίες
Χρ. Πουλοπούλου

η ΣΕΛΙΔΑ του ΠΑΙΔΙΟΥ

Επιμέλεια σελίδας: Δημήτρης Χρυσάνης

Πρώτο θέμα τις πρώτες κιόλας μέρες του Δ.Σ. του Συλλόγου ήταν η εφημερίδα μας. Διάφορες προτάσεις για συζήτηση. Μια από αυτές ήταν η δημιουργία μίας σελίδας παιδιού.

Δεν υπήρχε μέχρι τώρα, τη δημιουργούμε και φιλοσοξούμε να πετύχει. Μια σελίδα που δεν θα τη γράφουμε εμείς αλλά τα παιδιά που κατάγονται οι γονείς τους από το χωριό μας, όπου κι αν βρίσκονται.

Το λέω αυτό γιατί αν δεν το ξέρατε η εφημερίδα μας διαβάζεται και από συγχωριανούς μας που ζουν στο εξωτερικό.

Δεν είναι δύσκολο να φθάσουμε στην ώρα που τα παιδιά θα περιμένουν με αγωνία την εφημερίδα τους.

Εκεί που θα δουν το δικό τους κείμενο, το δικό τους σταυρόλεξο, τη δική τους ζωγραφιά και να καμαρώσουν γι' αυτό.

Ελάτε, λοιπόν, μικροί μας φίλοι να σας γνωρίσουμε και να συμπληρώσουμε μαζί αυτή τη σελίδα.

Χαρισματικό παιδί

Μιλάμε για τον Αλέξανδρο Νικολιά ετών 12. Γιός του Νίκου και της Αικατερίνης Νικολιά. Σε μια συζήτηση που είχα με την οικογένειά του, η μητέρα τον αποκαλεί σκληρό παιδί και άριστο μαθητή.

Ο πατέρας, ότι είναι κουραστικό παιδί από τις ερωτήσεις που κάνει γύρω από τα μαθηματικά που δεν σταματάνε ούτε και

καλοκαιρινό τουρνουά τον Αύγουστο όταν έγιναν οι αγώνες στο 5Χ5 στην Κύμη. Το πρωτάθλημα το πήραν οι Ανδρονιάνοι παίζοντας στον τελικό με την Κύμη.

Δεν σταματάνε όμως εδώ οι πρωτιές, διαδέχονται η μια την άλλη.

Ανάμεσα στους πέντε πρώτους στη Μαθηματική Εταιρεία Ευβοίας όταν έγινε διαγωνισμός. Έτσι τουλάχιστον φαίνεται στο INTERNET.

Οι διαγωνιζόμενοι; Περίπου χίλια παιδιά.

Όπως φαίνεται η μπάλα δεν επηρεάζει καθόλου τις επιδόσεις του στα μαθήματα.

Επίσης εφέτος διακρίθηκε και στον αγώνα δρόμου που γίνεται κάθε χρόνο στους Ταξιάρχες στο μνημείο των Πεσόντων.

Ήρθε πρώτος και με μεγάλη διαφορά από τον δεύτερο.

Συζήτηση με τον Αλέξανδρο.

- Αλέξανδρε από πότε άρχισες να παίζεις μπάλα;
- Από εννέα χρονών στην Αθήνα.

- Μπορείς να μου πεις πως πήγες στην Αθήνα και που;

- Εντελώς τυχαία έπαιξα μπάλα με το γιό του Μπέριος Άλλοτε παίχτη του Παναθηναϊκού, του Πανιώνιου και νομίζω αργότερα της Εθνικής Ελλάδος.

Όταν με είδε είπε στον πατέρα μου να πάμε στην Ακαδημία ποδοσφαίρου Μπέριος - Σαργκάνης «Ο Ηνίοχος». Πήγα εκεί, έπαιξα έκανα προπόνηση και γτάφτηκα. Από τότε κάθε Σάββατο πηγαίνουμε με το μπαμπά μου στην Αθήνα για προπόνηση και διάφορα φιλικά παιχνίδια.

- Πόσα παιδιά είναι γραμμένα στην Ακαδημία;

- Πολλά παιδιά και από όλες τις ηλικίες μάλιστα πιά μικρά από εμένα. Εγώ είμαι στην ομάδα παιδιών παίζω μάλιστα στην Εθνική ομάδα παιδιών.

- Αν κατάλαβα καλά είσαι ανάμεσα στους καλύτερους.

- (Δεν απάντησε. Κοκκίνισε μόνο).

- Άκουσα πως σου έχουν δώσει ένα όνομα πάρε-βάλε. Τι σημαίνει αυτό;

- Δεν κρατάω τη μπάλα τη δίνω για γκολ.

- Σε ποιά τάξη θα πας φέτος;

- Πρώτη Γυμνασίου.

- Με τι βαθμό πήρες το απολυτήριο Δημοτικού.

- Με άριστα.

- Δεν πιστεύω να αφήσεις τα μαθήματά σου χάριν του ποδοσφαίρου;

- Όχι στη σχολή δεν με δέχονται αν δεν πάω καλά στα μαθήματα.

- Τι θέση παίζεις;

- Κεντρικός επιθετικός.

- Για μίλησέ μου για το τουρνουά που έγινε στην Κύμη;

- Στη κατηγορία των μικρών η ομάδα των Ανδρονιάνων πήρε το πρωτάθλημα και στους μεγάλους τη δεύτερη θέση.

Καλή σταδιοδρομία στο ποδόσφαιρο και καλή πρόοδο στο σχολείο σου.

ΟΙ ΦΕΤΙΝΕΣ ΠΑΙΔΙΚΕΣ ΖΩΓΡΑΦΙΕΣ

Δεν ξέρω τι να παίξω στα παιδιά... λέει το γνωστό καλό τραγούδι. Γι' αυτό και εμείς αφήσαμε και φέτος να παίξουν αυτά με τα χρώματα.

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου μας, προσπάθησε και πιστεύω πως τα κατάφερε καλά, η εκδήλωσή μας αυτή, η τέταρτη ετήσια στη σειρά για τα παιδιά, να γίνει

κάτω από καλύτερες συνθήκες. Έτσι την Δευτέρα 14 Αυγούστου το πρωί στη Βόρεια αίθουσα του Δημοτικού Σχολείου μας, μαζεύτηκαν 35 αγόρια και κορίτσια σχολικής αλλά και προσχολικής ηλικίας, που μετά από δώρη περίπου προσωπική προσπάθεια γεμάτη κέφι, αθωότητα και βέβαια χρώματα, πολλά χρώματα μας χάρισαν αντίστοιχες δημιουργίες των. Πάγκοι, καρέκλες, θρανία και μαζί όλα τα απαραίτητα υλικά και σύνεργα στη διάθεση των παιδιών που υπό τις χρήσιμες οδηγίες και συμβουλές του

δάσκαλου τους που αυτή τη φορά ήταν ο συμπατριώτης μας ζωγράφος Νίκος Ευαγ. Κουτσούμπης, έφτασαν στο απολαυστικό και αισιόδοξο πρώτα και κύρια αποτέλεσμα.

Σαν σύλλογος είχαμε την ευθύνη της διοργάνωσης της εκδήλωσης και της κάλυψης του κόστους της. Κόστους μηδενικού σε σχέση με τα πολλαπλά οφέλη που μια τέτοια προσπάθεια μπορεί να έχει. Το συμπέρασμά μας είναι πως έχουν πλέον ωριμάσει οι συνθήκες, ώστε η προσπάθεια αυτή αυτούσια ή εμπλουτισμένη να γίνει πιο τακτική και σίγουρα πιο οργανωμένα. Στο κάτω κάτω κάτι τέτοιο μας ζήτησαν και τα παιδιά. Ο ατομικός έπαινος που τους δόθηκε εκ μέρους του Διοικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου για τη συμμετοχή τους στη φετινή γιορτή, ήταν η ελάχιστη υποχρέωσή μας.

Πώς να κρυφτείς απ' τα παιδιά; Έτσι κι αλλιώς τα ξέρουν όλα. Μας το απέδειξαν για μια ακόμα φορά. Σε όλους εμάς που τα παρεξηγούμε και πολύ συχνά, εύκολα και απερισκεπτα τα απορρίπτουμε έχοντας την αδικαιολόγητη και αδιέξοδη επιθυμία να μας μοιάσουν ντε και καλά. Λες και τα έχομε όλα καλά καμωμένα. Τρομάρα μας ...

Χαλκίδα στις 12 Σεπτέμβρη 2006
Σταμάτης Δ. Σπύρου

στα ταξίδια με το αυτοκίνητο.

Ο αδελφός του τον χαρακτηρίζει σαν ένα ντροπαλό και συνεσταλαγμένο παιδί.

Όπως και να' ναι είναι ένα ταλέντο στο ποδόσφαιρο και όχι μόνο όπως θα δούμε πιο κάτω.

Ο πατέρας του μιλάει με καμάρι για τον Αλέξανδρο και λέει πως από μικρό παιδί έδειχνε ν' αγαπάει το παιχνίδι με τη μπάλα και η τρίπλα του έδειχνε ένα ταλέντο.

Έτσι έφθασε η στιγμή σε ηλικία εννέα χρονών πριν τρία χρόνια δηλαδή, και φέτος το Σεπτέμβριο παει για το τέταρτο χρόνο να βρίσκεται γραμμένος στην Ακαδημία ποδοσφαίρου Ηνίοχος με έδρα την Αθήνα. Η Ακαδημία αυτή είναι των Μπέριος - Σαργκάνη.

Η συνάντηση του μικρού Αλέξανδρου με τον Μπέριος έγινε εντελώς τυχαία. Τον είδε να παίζει μπάλα με το γιό του και αμέσως κάλεσε τον Αλέξανδρο μέσω του πατέρα του να γραφτεί στην Ακαδημία του.

Δύσκολο για ένα πατέρα γιατρό με πολλές υποχρεώσεις να πηγαίνει στην Αθήνα.

Ήθελε όμως να καλλιεργήσει το αθλητικό πνεύμα στο γιό του.

Μέσα από το πρωτάθλημα που διοργάνωσε η ΕΠΟ πανπαιδιών - παιδιών - εφήβων ο Αλέξανδρος άρχισε να γοητεύει και να προκαλεί το ενδιαφέρον όλων των προπονητών. Σήμερα δώδεκα ετών είναι ηγέτης της ομάδας, κάνοντας ένα ομοσπονδιακό προπονητή της Ολλανδίας όταν τον είδε να πει: Είναι ποδοσφαιρική ευφυία.

Μέχρι στιγμής προπονείται στο 5Χ5

Μετά τα δέκα τρία θα προπονηθεί στο 11Χ11. Σημαντική ήταν η βοήθεια που προσέφερε στην ομάδα του Δημοτικού σχολείου Κύμης όταν έγινε Κυπελλούχος Εύβοιας. Συνεχίζει να διακρίνεται στο

Το Ξυπνητήρι

Γράφει η Αρετή Χρυσάγη - Δημητρίου

Προ ημερών είχα πάει στους Ανδρονιάνους σ' έναν μνημόσυνο.

Κάθε φορά που θα πάω, ο νους μου γυρίζει στα παλιά. Σε χρόνια που πέρασαν δύσκολα, που μέσα σ' αυτά πέρασαμε φτώχειες, πολέμους, χαρές, πίκρες, αγωνίες, μα πάντα γεμάτα ελπίδες για ένα καλύτερο αύριο.

Χρόνια πράγματι δύσκολα μα και τόσο όμορφα. Ήταν χρόνια παιδικά, γεμάτα αθωότητα, αφέλεια, ανεμελιά και αγάπη.

Χρόνια που με την παιδική μας τότε σκέψη κάθε τι - και το πιο δύσκολο - βρίσκεμε κάτι να το ωραιοποιήσουμε-καθήσαμε μετά το μνημόσυνο για καφέ στο Σπύρου Λύκου το μαγαζί, έξω στην αυλή.

Τα μάτια κοίταζαν και διερευνούσαν τριγύρω τα πάντα.

Το μυαλό άρχισε - ως συνήθως - να γυρίζει στα παλιά. Να ανασκαλεύει και να φέρνει μνήμες του παρελθόντος. Μνήμες παιδικές.

Κάποια στιγμή, μάτια και μυαλό σταμάτησαν στο απέναντι σπίτι του Νικολού Καλαμπαλίκη, κάποιες εικόνες αξέχαστες καταγραμμένες στο παιδικό τότε μυαλό μου.

Γερμανική κατοχή

Οι Γερμανοί και Ιταλοί επισκέπτονται τα χωριά. Πλιατσικολογούν, παίρνουν ό,τι τους αρέσει και φεύγουν. Πολλές φορές όμως αν κάποιος τους έχει πειράξει, παίρνουν και ομήρους και τους πηγαίνουν στην Κύμη ή στις Κονίστρες και κανείς δεν ξέρει τι θα γίνει.

Γι' αυτό στο άκουσμα «Ερχονται Γερμανοί», οι άντρες και πολλές φορές και γυναίκες έπαιρναν τους δρόμους για τα βουνά. Για το μαντρί του Κωστανταλιά, του Τσιανιάκου, για τη Μηλίτσα, τη Βρωμονέρα και όπου αλλού, για να αποφύγουν την κακιά στιγμή.

Κάποια ημέρα Κυριακή του 1943 μετά την εκκλησία και ένα μνημόσυνο, πολλοί άντρες και γυναίκες έπιναν καφέ στα καφενεία του χωριού.

Ξαφνικά παρουσιάστηκαν στο χωριό Γερμανικά αυτοκίνητα και αμέσως έπεσαν πυροβολισμοί έξω από το χωριό, σημάδι ότι το χωριό ήταν κυκλωμένο.

Πού να πάει ο κόσμος, πού να κρυφτεί;

Τότε ήταν τρομαγμένοι πολύ, γιατί προ μηνός είχαν κάψει στους Μαλετιάνους ένα γερμανικό αυτοκίνητο.

Άλλοι έτρεξαν να κρυφτούν σε νταβάνια, άλλοι σε υπόγεια, άλλοι σε

καταφύγια, όπου μπορούσαν.

Μια ομάδα νεαρών τότε, που ήταν στο καφενείο του Λύκου και έπαιζαν χαρτιά, κατατρόμαξε και προβληματίστηκε.

Κάποιος έριξε την ιδέα να ανεβούν στο ανατιναγμένο σπίτι του Νικολού Καλαμπαλίκη που ήταν απέναντι.

Ένα δωμάτιο δεν ήταν χαλασμένο, κρατιόταν.

Σκάλα δεν υπήρχε, είχε καταστραφεί ποιός θα μπορούσε να σκεφθεί ότι σ' αυτό το σπίτι πάνω υπήρχαν άνθρωποι;

Συμφώνησαν. Έτρεξαν στο σπίτι της Θαλασσινίνας και από τη βεράντα της πέρασαν στο ανατιναγμένο και άφκιαχτο τότε σπίτι.

Ήταν καμιά δεκαριά. Μεταξύ αυτών ο Βαγγέλης Καλαμπαλίκης του Φέση και ο Κίμωνας Καλαμπαλίκης του Φίκη. Οι Γερμανοί στρατιώτες έφθασαν στην πλατεία του χωριού και στρατοπέδευαν σε καφενεία, αυλές και πεζοδρόμια.

Το καφενείο του Λύκου γεμάτο. Το πεζοδρόμιο έξω από του Νικολού και της Θαλασσινίνας το σπίτι γεμάτο.

Άλλοι τρώνε, άλλοι τραγουδούν γερμανικά τραγούδια, άλλοι φωνάζουν.

Οι νεαροί πάνω από το ανατιναγμένο σπίτι τους παρακολουθούν αμίλητοι και ακίνητοι λόγω χώρου. Η αγωνία στο κατακόρυφο. Ιδρώνουν, ξειδρώνουν, αγωνιούν χωρίς μιλή. Υπήρχε στο δωμάτιο ένα τραπέζι και πάνω σ' αυτό ένα ρολόγι.

Από αμηχανία ο Κίμωνας το πήρε στο χέρι και άρχισε να το κουρδίζει.

Το ρολόγι ήταν Ξυπνητήρι και Ξαφνικά άρχισε να χτυπά.

Προσπαθούσε να το κλείσει αλλά από την ταραχή του δεν έβρισκε το κουμπί. Οι Γερμανοί σηκώθηκαν όρθιοι και κοίταζαν προς τα κατεστραμένο σπίτι να βρουν σκάλα για ν' ανεβούν.

Οι άλλοι απάνω τα έχασαν. Περιμένα από στιγμή σε στιγμή την παρουσία των Γερμανών μπροστά τους. Τη συνέχεια δεν ήθελε κανείς να τη σκεφθεί.

Στη δύσκολη αυτή στιγμή τους έσωσε η πανέξυπνη Θαλασσινίνα.

Αρπάζει από το σπίτι της ένα δικό της ρολόγι Ξυπνητήρι και τρέχει έξω στους Γερμανούς, χτυπά με το χέρι της το ρολόγι και λέει Ελληνικά: Τι να κάνω; Χτυπά συνέχεια- και έκανε σχέδια με τα χέρια της- και δε σταματάει. Χάλασε, χάλασε.

Το χτυπούσε συνέχεια και μιλούσε, θέλοντας να τους ξεγελάσει ότι αυτό ήταν το ρολόγι που χτυπούσε προηγουμένως.

Οι Γερμανοί κοίταζαν μέσα και έβλεπαν τίποτα. Μάλλον κατάφερε και τους ξεγέλασε αφού μετά κάθισαν στα πεζοδρόμια και ησύχασαν.

Οι άλλοι όμως από πάνω είδαν το χάρο με τα μάτια τους.

Όλο το χωριό, κρυμμένοι και φανεροί ήταν παγωμένοι.

Το βράδυ οι Γερμανοί έφυγαν χωρίς επεισόδια.

Οι νεαροί όμως μιλούσαν καιρό για το πάθημά τους και τη σωτηρία τους χάρις στην ετοιμότητα και την εξυπνάδα της Θαλασσινίνας.

2η γιορτή σύκου στο Βίταλο

Πραγματοποιήθηκε στις 16 Αυγούστου 2006 η 2η γιορτή σύκου στο γειτονικό μας χωριό Βίταλο.

Παραβρέθηκαν ο Βουλευτής της Ν.Δ. Ν. Εύβοιας κ. **Μαρκόπουλος**, η Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ Ν. Εύβοιας κ. **Περλεπέ**, ο Δήμαρχος Κύμης κ. **Θωμάς Δ.**, οι υποψήφιοι Δήμαρχοι Κύμης κ. **Βλαχογιάννης Κ.**, και κ. **Λύκος Δ.** και πλήθος κόσμος.

Τη γιορτή διοργάνωσαν από κοινού ο Σύλλογος απανταχού Βιταλιωτών και ο Δήμος Κύμης.

Στην ομιλία του ο Πρόεδρος του Συλλόγου κ. Ντερνέλης Αντώνης αναφέρθηκε στη σημασία των αγροτικών μας προϊόντων όπως (σύκα-κάστανα-μήλα) στην παραγωγή τους και την εκμετάλλευσή τους.

Έγινε βράβευση στον **Δ. Κύτρο**, **Σ. Γέραλη**, **Γ. Πέππα** για την προσφορά τους στον Σύλλογο.

Ο Πρόεδρος του Συλλόγου και το Δ.Σ. απανταχού Βιταλιωτών ευελπιστεί να καθιερωθεί η γιορτή αυτή κάθε χρόνο με μεγαλύτερη επιτυχία για την ανάπτυξη του τόπου και της ευρύτερης περιοχής.

**ΕΛΑΤΕ ΚΟΝΤΑ
ΣΤΟΝ ΣΥΛΛΟΓΟ
ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΠΟΛΛΑ**

**Ο Πρόεδρος Ντερνέλης Αντώνης και το Δ.Σ.
του Συλλόγου Απανταχού
Βιταλιωτών**

Ταμειακός Απολογισμός Καλοκαιριού Χορού 2006

Έσοδα	12.882,80
Εξοδα	7.427,67
Καθαρά κέρδη	5.455,13 ευρώ.

Αυτό το ξέρετε;

• Ποιά ήταν η αφορμή που ξεκίνησε ο Α' Παγκ. Πόλεμος. Η δολοφονία του διαδόχου του Αυστριακού θρόνου Φραγκίσκου Φερδινάνδου και της συζύγου του από Σέρβο φοιτητή στο Σεράγεβο της Βοσνίας.

• Ο καρχαρίας φοβάται το δελφίνι.
• Αν θέλαμε να μετρήσουμε τον αριθμό των άστρων που υπάρχουν στο Γαλαξία μας χωρίς να κάνουμε τίποτα άλλο επί 24 ώρες το εικοσιτετράωρο, θα χρειαζόμασταν 3.169 χρόνια.

• Κάθε δευτερόλεπτο που περνάει γεννιούνται 2 μωρά, στο ίδιο χρονικό διάστημα γεννιούνται 63.400 νέα άστρα στο σύμπαν.

Χριστίνα Σ. Δήμου

Συνδρομές

Ευανθία Βαρλάμου στη μνήμη των γονιών της	100 δολ. Αυστραλίας
Νίκος Κουτσούμης	100 δολ. Αυστραλίας
Καρτελιάς Παύλος	20 ευρώ
Μπελιάς Νίκος Ε.	30
Σαπουντζής Βαγγέλης	50
Παντελής Ν. Μπελιάς	20
Τζαβέλας Στέφανος	50
Κοιλιάρη Λίτσα	στη μνήμη των γονιών της
Αγνώστος	200
Γ. Ε. Κουτσουμπής	20
Βαγγέλης Ν. Σταματίου	40
Δημήτρης Βελισσάριος	50
Νίκη Γιαννακοπούλου	20
Κουτσουμπή Βασιλική	150
Τηλέμαχος Καλαμπαλίκης	50
Άρτεμη Ιωάννου	20
Ελένη Κοντού	40
Αντώνης Βενιζέλος	10
Κρινής Κώστας	50
Ρούπα Μαρία	500
Σούλα Τσιβακούδη	50
Κώστας Παπανικολάου	50
Τσομάκας Νίκος	50
Σπύρος και Μιχάλης Μίχας	20
Γιώργος και Μαρία Κωστή	50
Αγγελική Χρυσάγη	20
Χαράλαμπος Ταμβάκος	20

Αθλητικά

Α.Ε. ΑΝΔΡΟΝΙΑΝΩΝ

Η Αθλητική Ένωση Ανδρονιάνων το Σάββατο 26 Αυγούστου 2006 πραγματοποίησε με επιτυχία την εκδήλωση για τον εορτασμό του Αγ. Φανουρίου στο Δημοτικό Σχολείο στον οικισμό Δένδρα που είχε ως στόχο να φέρει έσοδα για την πορεία της ομάδας και τα έξοδά της για το φετινό

πρωτάθλημα.

Το οικονομικό αποτέλεσμα αυτής της εκδήλωσης ήταν ικανοποιητικό περίπου στα 3.500,00 ευρώ.

Το Δ.Σ. της ομάδας ευχαριστεί όσους τίμησαν και προσήλθαν στην εκδήλωση και όσους βοήθησαν στο να πραγματοποιηθεί με επιτυχία η εκδήλωση αυτή και ο χορός.

Εορτή Του Αγίου Σπυριδώνα

Το καλοκαίρι που πέρασε εντελώς τυχαία σε μια παρέα ένα βράδυ έμαθα πως το ξωκλήσι του Αγίου Σπυριδώνα στο χωριό μας γιορτάζει στις 11 Αυγούστου.

Ήταν κάτι που δεν το είχα ακούσει όλα αυτά τα χρόνια.

πρωί πήρα τον ανηφορικό δρόμο για τον Αγ. Σπυριδώνα. Αγαπημένος προορισμός δικός μου το χειμώνα στους μοναχικούς περιπάτους που μου αρέσει να κάνω. Το εκκλησάκι κρυμμένο μέσα στα δένδρα, η θέα υπέροχη. Θυμίζει το τραγούδι "όταν κοιτάς από ψηλά μοιάζει η γη με ζωγραφιά".

Και πράγματι σαν ζωγραφιά μοιάζει το χωριό μας και οι γύρω περιοχές από κει πάνω.

Όταν έφτασα η λειτουργία είχε αρχίσει και αρκετός κόσμος ήταν μαζεμένος.

Η εκκλησία και ο προαύλιος χώρος άστραφταν χάριν στα χεράκια της κυρά - Βαρβάρας και των κορι-

τσιών της.

Μετά το τέλος της λειτουργίας μοιράστηκε ο άρτος.

Και η κυρά-Βαρβάρα πρόσφερε σ' όλους με τη βοήθεια της εγγονής της Μαρίας ένα κουραμπιέ και από ένα ποτήρι δροσερό αναψυκτικό.

Εύχομαι στην οικογένεια Κουντούρη να είναι καλά όλοι από τον παππού και την γιαγιά μέχρι τα εγγόνια για να εκπληρώνουν κάθε χρόνο το τάμα τους στον Αγ. Σπυριδώνα.

Χρ. Πουλοπούλου

Η παράδοση επί χόρτου συνεχίζεται...

Οι φήμες που θέλουν τους Ανδρονιάνους να οργιάζουν στην διοργάνωση MINI MOUNTIALITO 5X5 επιβεβαιώθηκαν γι' ακόμη μια φορά με τον καλύτερο δυνατό τρόπο. Στο τουρνουά, που διεξήχθη στην περιοχή Χωνευτικό της Κύμης, το χωριό μας εκπροσώπησαν συνολικά 3 ομάδες, δύο στην κατηγορία των αντρών και μία στο παιδικό και όλοι τους τα πήγαν εξίσου περίφημα. Στην κατηγορία παιδικό οι "μικροί" αποδείχθηκαν πολύ μεγάλοι για τους αντιπάλους τους, αφού σαν περιπατητές κατέκτησαν για δεύτερη συνεχόμενη χρονιά την πρώτη θέση, χτίζοντας έτσι μια μίνι παράδοση που τους θέλει ως άτροτο φαβορί. Στην κατηγορία των αντρών και οι δύο μας ομάδες τα πήγαν πολύ καλά. Η μία εξ' αυτών έφτασε στα

προημιτελικά χάνοντας απ' την ομάδα της Grekk Team με σκορ 4-2 ενώ η άλλη μας ομάδα προχώρησε μέχρι και τα τελικά του θεσμού όπου ηττήθηκε με σκορ 3-2 στο δεύτερο ημίχρονο της παράτασης. Ο αγώνας στην κανονική του διάρκεια ήρθε ισόπαλος 2-2. Έτσι, πλούσια ήταν και η φετινή μας συγκομιδή ενισχύοντας την τροπαιοθήκη του συλλόγου μας κι αφήνοντας πολλές υποσχέσεις για το μέλλον. Αξίζει να σημειωθεί πως ένα σχετικά μικρό χωριό όπως οι Ανδρονιάνοι έβγαλε κυριολεκτικά από τα σπλάχνα του 3 ομάδες, δείγμα της μεγάλης θέλησης γι' αθλητισμό αλλά και της άμεσης επιτακτικής ανάγκης κατασκευής και αποπεράτωσης αθλητικών υποδομών.

Σύκα

Δεν μας πήγε καλά η χρονιά εφέτος για τα σύκα, έτσι λένε οι χωριανοί μας.

Δηλώνουν μ' αυτές τις λέξεις τη μικρή ποσότητα που θα συγκεντρωθεί χωρίς να το αποδίδουν σε κάποιο λόγο.

Η μισή παραγωγή και πιο κάτω, από πέρσι.

Κάνοντας μια βόλτα στις γειτονιές του χωριού κάποιος που είχε την περσινή εικόνα στο μυαλό του θα το διαπιστώσει αμέσως.

Οι αυλές και οι τάραστες που ήταν ασφυκτικά γεμάτες από τα πλαίσια

(βαγιούλες) το 2005 δυστυχώς το 2006 ήταν άδειες. Λίγα τα πλαίσια πολλοί μάλιστα έλεγαν: ισα - ισα για τους δικούς μας άντε και να φιλέψουμε κανένα φίλο.

Αντε και του χρόνου καλύτερα αν δεν έχει χαθεί η όρεξη για το μάζεμα των σύκων.

Βλέπετε η τιμή είναι μικρή και δεν αξίζει τον κόπο τουλάχιστον για τους μικρούς παραγωγούς.

Νέοι του χωριού μας

Απέναντι από το Δημοτικό Σχολείο των Κονιστρών άνοιξε ένα νέο κατάστημα με «κτηνιατρικά φάρμακα -μελισσοκομικά - Ισορροπιστές - τροφές, αξεσουάρ κατοικίδιων»

Ανήκει σ' ένα νέο παιδί του χωριού μας στο **Ζαχαρία Νικολιά** του Ευαγγέλου και της Κατερίνας.

Ο Ζαχαρίας δεν είναι απλός ιδιοκτήτης ενός Pet Shop, τελείωσε σπουδές που αφορούν στα ζώα στα κτηνιατρικά φάρμακα και σε ό,τι άλλο διαθέτει το κατάστημά του.

Διπλωματούχος AGRICULTURE-ANIM-

AL PRODUCTION BACHELOR LEVEIS με ειδικές γνώσεις ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΗΣ ΦΑΡΜΑΚΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥΧΟΣ ΖΩΟΤΕΧΝΟΛΟΓΟΣ.

Στο λίγο καιρό που λειτουργεί το μαγαζί του έχει ήδη γίνει γνωστός στις γύρω περιοχές, και είναι σίγουρο ότι με το ήθος και την ευγένεια και κυρίως τις γνώσεις που έχει σύντομα θα γίνει ένας πετυχημένος επαγγελματίας.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου του εύχεται καλή σταδιοδρομία.

Δ.Σ.